

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE
CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30
00164 Roma – Italia

Tel. (39) 06 661 3061

Fax (39) 06 666 3831

e-mail: cmcuria@cmglobal.org

APEL MISYJNY

Październik 2009

Do wszystkich członków Zgromadzenia Misji

Drodzy Konfratry,

Łaska i Pokój naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie w waszych sercach teraz i zawsze!

Na ten jubileuszowy rok 350 rocznicy narodzin dla nieba naszych świętych założycieli, wybraliśmy jako temat przewodni «Miłość i Misja». Jesteśmy więc wezwani do refleksji i pogłębienia naszej duchowości wincentyńskiej w i poprzez dar miłości dla misji. To, czego oczekuję od tego listownego apelu misyjnego, to to, że Konfratry Zgromadzenia Misji otworzą swoje serca i pomyślą poważnie czy tak lub nie nasz Pan ich powołuje do realizacji powołania misjonarskiego w jednej z misji wymienionych poniżej, które potrzebują misjonarzy.

Jeden z młodych Konfratrów napisał: «nie jest łatwo podjąć decyzję opuszczenia swojej Prowincji pochodzenia w celu nowego doświadczenia misjonarskiego». Ważnym jest modlitwa, rozeznanie, uważne wsłuchiwanie się w głos Boga w swoim sercu, a następnie z prostotą porozmawianie ze swoim Wizytatorem, aby on też dopomógł w rozeznaniu, do jakiego rodzaju służby Bóg powołuje Cię w Zgromadzeniu Misji. Głód miłości jest ogromny w całym świecie. Duża liczba misji, które nam zostały powierzone domaga się donośnym głosem większej pomocy i obecności głosicieli Ewangelii. Otrzymaliśmy również nowe prośby biskupów, którzy bardzo potrzebują duszpasterzy.

Zacznę od naszych własnych misji międzynarodowych i kilku innych misji skąd nadchodzi najwięcej próśb. Następnie, jak zazwyczaj, przedstawię potrzeby naszych Prowincji, które posiadają tereny misyjne a którym brakuje misjonarzy. Jeżeli nie możesz się ofiarować, aby wyjechać na misje, być może możesz wyrazić swoją miłość poprzez konkretny dar. Dodatkowe informacje znajdują się na końcu tego listu. Nawiązując do tego, co napisał ksiądz Helder Camara, inny młody Konfrater powiedział ostatnio: «Nikt nie jest aż tak biedny, aby nie mógł nic ofiarować, nikt nie jest aż tak bogaty, aby nic nie potrzebował»

MISJE MIĘDZYNARODOWE

Papua Nowa Gwinea

Ksiądz Włodzimierz Małota pisze: «Jestem pierwszym kapłanem mieszkającym na stałe w parafii Matki Boskiej Fatimskiej w Woitape od dziewiętnastu lat. Organizacja parafii i duszpasterstwo było już w zaniku. Dzisiaj staram się odbudować w pierwszym rzędzie duszpasterstwo. Rozpocząłem na nowo regularne wizyty we wszystkich wioskach rozproszonych po górach i w buszu. Wiele osób starszych, ze łzami w oczach, może po raz pierwszy od dwudziestu lat przyjąć sakramenty święte i umrzeć w łasce uświęcającej. Odbudowuję także stacje misyjną zaniedbaną przez ostatnie dwadzieścia lat...

O strony duchowej, przeżywam doświadczenie zmartwychwstania ubogiej parafii w regionie najdalej oddalonym. Czy można przeżyć coś bardziej wincentyńskiego?

Woitape jest położone w górach Goilala i można do niego dotrzeć tylko awionetką lub helikopterem. Wszystkie materiały muszą być transportowane drogą powietrzną. Misja katolicka leży w pięknej dolinie. Wioski są rozrzucone w górach i można do nich dotrzeć tylko piechotą.

Pogodę określa pora sucha i deszczowa klimatu górskiego. Temperatura dochodzi do 30°C w ciągu dnia i spada do 0°C w nocy.

Oficjalnie zarządzamy także parafią świętego Marcina Porres w Kosipe. Dotarcie tam wymaga jednego dnia marszu. Stacja misyjna została tam kompletnie zniszczona w 1997 roku przez pożar. Duszpasterstwo w praktyce nie istnieje i czeka na kapłana, który zostanie na miejscu na stałe. Na terenie tej parafii dotarłem do wioski, w której po raz ostatni widziano kapłana 60 lat temu. Jest więcej takich miejscowości, które oczekują kapłana gotowego i potrafiącego iść pieszo i głosić Ewangelię najuboższym z ubogich w Papui nowej Gwinei.»

Seminarium pod wezwaniem Ducha Świętego w Bomana jest seminarium diecezjalnym położonym na obrzeżach Port Moresby, stolicy Papui Nowej Gwinei. Obecnie jest w nim 38 kleryków i tylko dwóch formatorów. Konieczność znalezienia więcej formatorów jest bardzo ważna i pilna, ponieważ pracy jest coraz więcej. Rok temu o tej porze było w seminarium czterech formatorów, w tym dwóch Konfratrów – księża Rolando Santos z Filipin i Tulio Cordero z Dominikany. Ksiądz Tulio opuścił seminarium w zeszłym roku, aby objąć obowiązki Wizytatora Prowincji Portoryko, natomiast ksiądz Rolando Santos wyjechał, aby objąć obowiązki głównego sekretarza Konferencji Biskupów Papui Nowej Gwinei i Wysp Salomona. W tym czasie, drugi kapłan diecezjalny – formator, podjął studia w Rzymie. W

rezultacie obecnie w seminarium jest tylko ksiądz Justin Eke, nasz Konfrater z Nigerii oraz rektor seminarium ksiądz Peter Artiken.

Kościół w Papui Nowej Gwinei rozwija się podejmując wyzwania, jakim młody Kościół musi stawić czoła. Wśród nich, dyscyplina et wierność obowiązkom duchownych. Ostatnie doświadczenia pokazują, że potrzebne jest podjęcie formacji kleryków przygotowujących się do podjęcia misji w nowym wymiarze. W Kościele Papui Nowej Gwinei jest czymś często spotykanym, że kapłan w pierwszych trzech latach kapłaństwa zostaje suspendowany, przenoszony do laikatu, opuszcza kapłaństwo. Ta rzeczywistość wzbudza niepokój, jeśli chodzi o przekonania osób, których to dotyczy. Biorąc pod uwagę tę sytuację, potrzeba Konfratrów jest odczuwana więcej niż wtedy, kiedy podejmowaliśmy obowiązki w seminarium, kiedy było bardzo trudno znaleźć kapłana miejscowego, aby objął obowiązki, które spełniali księża Santos i Tulio. Seminarium potrzebuje Ojca duchownego i kogoś, kto mógłby służyć pomocą w rozeznawaniu powołania a także poradą psychologiczną. Biskupi Papui Nowej Gwinei oczekują, że zwiększymy naszą obecność, aby pomóc budować Kościół, zaczynając tak jak to czynił święty Wincenty od formacji duchownych.

Biskup Gilles pisze z Kiunga: «Zwracam się na nowo do Ojca odnośnie dwóch prośb, które przedstawiłem kilka lat temu po wizycie w Kurii. Ksiądz Roland Santos powiedział mi, że będzie pracował w naszej diecezji, ale następnie został zamianowany sekretarzem generalnym naszej Konferencji Biskupów. Moje dwie prośby pozostają aktualne: o jednego kapłana do kierownictwa duchowego moich kapłanów i drugiego, aby kierować domem formacji, w którym chcemy przygotowywać kandydatów do seminarium. Zdaję sobie sprawę, że wasze potrzeby i prośby są liczne, ale jedynym sposobem znalezienia kapłanów jest na nowo o nich prosić. Proszę nas nie zapominać». Językami są angielski i angielski pidgin.

Wyspy Salomona.

Ksiądz Greg Walsh, superior na Wyspach Salomona prosi: «Pragniesz służyć Kościołowi żywemu i dynamicznemu, siać w nim ziarno, które przyniosłoby plon w przyszłości? Tutaj na Wyspach Salomona Zgromadzenie Misji ma ten przywilej formowania przyszłej generacji kapłanów i służyć wspólnocie pragnącej pogłębić wiarę. Potrzeby są ogromne i jesteśmy przekonani, że będziesz szczęśliwy móc pracować z twoimi braćmi. Przyjedź na jeden semestr, na jakiś czas lub na długie lata. Potrzebujemy koniecznie Konfratrów, aby wykładać w seminarium, zwłaszcza, że seminarium zostało ostatnio powiększone i obejmuje pełny cykl studiów. Najbardziej potrzeba profesorów Pisma świętego i teologii moralnej. Naprawdę chcielibyśmy mieć Konfratrów mogących wykładać te przedmioty. Są również duże

możliwości różnej pracy duszpasterskiej, edukacji dorosłych, duszpasterstwa powołań do Zgromadzenia oraz misji parafialnych w odległych wspólnotach. Bardzo gorąco zapraszamy. (Priorytety: Seminarium świętego Imienia Maryi ; pozostałe formy pracy w porządku ważności jak już widzieliśmy : Dom Formacji Red Beach, Parafia Dobrego Pasterza, Centrum apostołskie Nazareth, wioski Burns Creek. Więżenie Honaira. Nowe możliwości : parafia w pobliżu diecezji Auki (diecezja o największej liczbie ludności i najbardziej żywotna na Wyspach Salomona), formacja naszych seminarzystów (obecnie studenci są wysyłani na wyspę Fidżi). Planujemy zrealizowanie projektu «Doświadczenie Wysp Salomona», aby dać możliwość Konfratom zobaczenia tutejszych potrzeb i żeby sami mogli rozeznac ich odpowiedź oraz poinformować innych o ich doświadczeniu.

Językiem jest angielski i pidgin.

El Alto, Boliwia.

Wielu z was pamięta, że w jednym z moich sprawozdań z zebrań rady, ogłosiłem restrukturyzację naszej misji w El Alto w Boliwii. Ta restrukturyzacja jest obecnie zakończona. Naszą troską było takie rozmieszczenie Konfratów, aby byli bliżej siebie i mogli wzajemnie się wspierać oraz realizować wymagania naszych Konstytucji: być wspólnotą dla misji. W konsekwencji musieliśmy opuścić jedną z trzech parafii, które obsługiwaliliśmy w El Alto. Dwóch Konfratów będzie odtąd na jednej parafii i dwóch na drugiej. Jeden Konfrater należący do tej czwórki, ksiądz Aidan Rooney z Prowincji wschodniej Stanów Zjednoczonych przybył 28 września i dołączył do księdza Diego Plá w Mocomoco. Superior, ksiądz Anibal Vera zamieszka z księdzem Cyrylem de Nanteuil w Italaque. Pod koniec tego roku jeden z tych misjonarzy, ksiądz Abdo Eid, powróci do swojej Prowincji pochodzenia po dziesięciu latach ofiarnej służby na misji El Alto, z nadzieją, że po odpoczynku będzie mógł przeżyć w najbliższej przyszłości nowe doświadczenie misyjne gdzie indziej. Jestem wdzięczny księdzu Abdo za jego ofiarność, której dał dowody podczas tych wszystkich lat w El Alto, ze szczególnym uwzględnieniem tego, co uczynił dla naszych seminarzystów z La Paz, El Alto, jak również za jego pracę wśród studentów uniwersytetu.

Jak już było ogłoszone w poprzednim cykularzu, otwieramy nową misję w Cochabamba. 7-go października odwiedził nas arcybiskup z Cochabamba, aby omówić dodatkowe szczegóły dotyczące nowej misji, gdzie mamy nadzieję posłać co najmniej trzech Konfratów, wśród których byłby Dyrektor Sióstr Miłosierdzia Prowincji Boliwii. Zwracam się z apelem o czwartego misjonarza dla tego domu, ponieważ słuchając arcybiskupa i jego wikariusza odpowiedzialnego za duszpasterstwo, doszedłem do wniosku, że potrzeby i praca są ogromne.

Konfratry, którzy pracują na tej misji współpracują również z Siostrami Miłosierdzia, które mają w regionie cztery domy, jak również z innymi grupami Rodziny Wincentyńskiej zwłaszcza z ze wspólnotą Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej z Hiszpanii.

Językiem w El Alto i Cochabamba jest hiszpański oraz aymara w El Alto i quechua w Cochabamba.

NOWE MISJE

Angola.

Ostatnio otrzymałem list jednego z biskupów w Angoli, który pisze : «zostałem mianowany biskupem diecezji Mbanza Congo w Angoli. Wizytując diecezję byłem zdumiony brakiem księży diecezjalnych oraz misjonarzy. Oto kilka informacji dotyczących diecezji położonej na północy Angoli. Powierzchnia w km²: 39 459. Mieszkańcy: 676 400. Katolicy : 339 300. Parafie : 6. Księża diecezjalni : 6. Księża zakonni 13. Siostry zakonne : 33. Jak można zauważyć misjonarze są nieliczni. Aby pomóc katolikom i innym, piszę do Was z ufnością i pokorą licząc na obecność waszego Zgromadzenia w naszej diecezji, w celu podjęcia misji ad gentes lub dyrekcji naszego małego seminarium. Mając nadzieję na pozytywną odpowiedź z waszej strony, pozdrawiam bardzo serdecznie. Z góry dziękuję za waszą wspaniałomyślność i dyspozycyjność. Vicente Carlos Kiaziku, OFM Cap. Biskup z Mbanza Congo ».

Językiem jest portugalski.

MISJE POSZCZEGOLNYCH PROWINCJI

Misja w parafii Santiago Apóstol, Amubri, Talamanca, Kostaryka.

William Benavides Araya informuje: «Parafia jest usytuowana w górzystym regionie Talamanca. Na terenie parafii mieszka 10 000 tubylców Bribris et 3 000 Cabécares. Teren obejmuje 33 wspólnoty w dystrykcie Bratsi i Telire. Centrum parafii znajduje się w Amubri i aby tam dotrzeć trzeba udać się do Suretka (kanton Talamanca w Prowincji Limón), przepłynąć się barką przez rzekę Telire i Lari, następnie iść pieszo 8 kilometrów (teraz jest już możliwość przebycia tej trasy autobusem). W Amubri istnieją środki komunikacji, transportu publicznego, elektryczność, woda bieżąca, radio, szkoła, gimnazjum, ośrodek zdrowia, dostęp do internetu. Nasz lud jest bardzo prosty: ludzie są otwarci i hojni, jednocześnie roztropni w swoim sposobie reagowania i przywiązani do swoich zwyczajów. Typowa rodzina składa się z matki i dzieci lub babci i wnuczków; ojciec jest na ogół

nieobecny. Młodzieży podoba się społeczeństwo konsumpcyjne: hedonizm, konformizm szybko zapominając o zwyczajach i tradycji. Liczymy na współpracowników pastoralnych w różnych wspólnotach, ich pozycja liderów jest fundamentem. Gdy chodzi o religię, większość przyznaje się do katolicyzmu, ale sekty próbują odebrać nam teren. Kościół jest słaby i nie wszyscy czują się za niego odpowiedzialni. Niemniej spotyka się głęboko wierzących i pragnienie postępu. Vice Prowincja Kostaryki prosi Zgromadzenie Misji na całym świecie o misjonarzy, którzy chcieliby dzielić się wiarą z mieszkańcami, Talamanki, aby ci nasi bracia i siostry mogli cieszyć się przywilejem głębszego poznania Królestwa Bożego.»

Otrzymaliśmy prośbę Vice wizytatora Kostaryki, księdza Oskara Mata, który prosi o doświadczonego Konfratra do pracy w formacji w domu formacyjnym w Ipís. Dom formacji znajduje się w ubogiej części miasta, gdzie zarówno studenci jak i formatorzy mogą udzielać się także w duszpasterstwie. W tym domu mieszka dyrektor ruchu misyjnego świeckich oraz promotor powołań.

Językiem jest hiszpański.

Kuba.

Kolejny raz zwracam się z apelem dotyczącym naszej małej Prowincji na Kubie, która ciągle potrzebuje nowych misjonarzy. Dzięki Bogu, w tym roku przybył nowy misjonarz. Jest nim ksiądz Angel Garrido, z Prowincji Madryckiej w Hiszpanii, który przez wiele lat pełnił posługę misyjną na Madagaskarze. Prowincja kubańska liczy bardzo mało Konfratrów, którzy pracują bardzo dużo, jednak biorąc pod uwagę ich wiek, potrzebują wsparcia młodszych Konfratrów.

Językiem na Kubie jest hiszpański.

Potrzebna jest adaptacja do warunków politycznych i socjalnych jedynych w swoim rodzaju.

Honduras.

Prowincja Barcelony prosi o pomoc dla misji w Hondurasie. Obecnie misję wzmocnili dwaj Konfratry z innych Prowincji: Ksiądz Miguel Angel Renes z Prowincji Madryckiej i ksiądz Alexander Cortez z Prowincji Ameryki Centralnej. Bycie z wiernymi w tym czasie przemian politycznych jest szczególnie ważne. Misja obejmuje dużą liczbę dzieł, w których zaangażowani są wierni świeccy.

Językiem jest hiszpański i moskitia.

Niedawno otrzymałem prośbę nowego wizytatora **Prowincji Kongijskiej**, księdza Stanisława Zontaka, który prosi o Konfratra z doświadczeniem pracy w formacji. Prowincja kongijska

cieszy się dużą liczbą powołań, ale Konfratry są na ogół młodzi i nie mają doświadczenia w pracy formacyjnej. Dlatego wizytator przesyła naglący apel.

Językiem jest francuski.

Chiny odnawiają nieustannie prośbę o tworzenie wspólnoty międzynarodowej w Prowincji Tajwan. Chciałbym skierować szczególny apel do Konfratrów o uczestniczenie w nowym doświadczeniu w Chinach Kontynentalnych gdzie obecnie pracuje trzech Konfratrów: Polak – Ksiądz Paweł Wierzbicki, Amerykanin – Ksiądz Tom Sendlein, Holender – ksiądz Henk De Cuijper.

W ubiegłym roku, zgłosił się jeden misjonarz z Prowincji Filipin, ksiądz Francis Cruz, który także pracował w Chinach Kontynentalnych, oraz jeden Konfrater z Prowincji irlandzkiej, ksiądz Pdraig Regan, który przebywał tam przez sześć miesięcy. Wspólnie z Prowincją chińską, zwróciłem się z prośbą do Konferencji Azji i Pacyfiku, w celu przestudiowania procesu przygotowania do ewangelizacji Chin Kontynentalnych, jak to czyni wiele Zgromadzeń na świecie. Ksiądz Pdraig napisał, że są powołania. Mając dużo cierpliwości, idąc w dobrym kierunku, z odpowiednim planem promocji powołań, możemy przyciągnąć młodych chińczyków, którzy mają powołanie, aby poświęcić się ewangelizacji ubogich.

Następna prośba, która powraca regularnie pochodzi z **Wiceprowincji Św. Cyryla i Metodego**, gdzie można mówić o prawdziwym wyzwaniu i obiecującej sytuacji dla misjonarzy. Prowincja ma nadzieję na powołania z terenu Ukrainy i Białorusi, ale nie na tyle szybko, aby odpowiedzieć na liczne potrzeby. Niektórzy misjonarze powrócili do swoich Prowincji macierzystych. Członkowie Zgromadzenia mogą wiele nauczyć się od poprzedniego wizytatora i weterana misji, księdza Paul Roche, który po zakończeniu kadencji wizytatora, pozostał na misji proponując się do pracy na Syberii. Czy znajdą się inni młodzi Konfratry, gotowi poświęcić się, aby służyć tej części świata, która pragnie poznać miłość Boga poprzez wiarę katolicką?

Językiem wspólnym Konfratrów wiceprowincji jest rosyjski.

Kolejną Prowincją, która jest terenem misyjnym i która prosi o misjonarzy jest **Madagaskar**. To nasza pierwsza misja gdzie święty Wincenty zaczął wysyłać misjonarzy. Prowincja Malgaska zwróciła się z prośbą do Prowincji paryskiej o misjonarzy wietnamskich. Wietnam to region błogosławiony przez Boga gdzie są liczne powołania.

Językiem jest francuski i malgaski.

Inną Prowincją misyjną, która nadal potrzebuje misjonarzy jest **Mozambik**. W Mozambiku pracują Konfratry portugalscy, meksykańscy, i z radością informuję, że inne Prowincje i viceprowincje afrykańskie wspierają misje w Mozambiku. Ostatnio udało się do Mozambiku dwóch młodych Konfratrów z Prowincji nigeryjskiej, księża Gabriel Ugwunwangwu i Nicholas Ikpeme, oraz Konfratry z Etiopii, Brazylii i Konga. W Mozambiku ma także swoją misję Prowincja Salamanki: Nacala, gdzie obecnie ma swoją wspólnotę Maryjna Młodzież Wincentyńska jest dwóch Konfratrów, jeden z Hiszpanii i jeden z Erytrei. Ta misja potrzebuje conajmniej jeszcze jednego Konfratra, aby wspólnota mogła lepiej wypełniać swoje zadania. Językiem jest portugalski oraz inne języki lokalne.

A może **Gwinea Równikowa**. MISEVI Hiszpania zamierza otworzyć w tym kraju nową wspólnotę. Pomocy udziela im miejscowe Siostry Miłosierdzia. Wszyscy oni mają nadzieję, że Zgromadzenie Misji dołączy się do ich akcji misyjnej.

Językiem jest hiszpański.

Kończę ten apel pierwszą częścią naszej modlitwy jubileuszowej 350 rocznicy narodzin dla nieba naszych założycieli:

Panie Boże Wszechmogący, Ojczy ubogich, Ty dajesz nam łaskę uroczystego obchodzenia 350 rocznicy narodzenia dla nieba świętego Wincentego i świętej Ludwika. Dziękujemy Ci za tę bezgraniczną łaskę. Przez ich orędownictwo spraw, że pozwolimy w pełni przemienić się przez Ducha, którego im dałeś. Duch Miłości niech napełni nasze serca i umysły, abyśmy kochali naszych braci i siostry pozostawionych samym sobie i odrzuconych przez ludzi: miłością nieskończenie twórczą, łagodną, wrażliwą, miłosierną i dostrzegającą ich potrzeby.

Pomóż nam uczynić naszą wiarę mocną i pokorną, w świecie, który wydaje się być daleki od Ciebie, a który tak bardzo Ciebie pragnie. Spraw, abyśmy byli znakiem nadziei dla wielu, tak jak nim byli święty Wincenty i święta Ludwika.

Wasz brat w świętym Wincentym

G. Gregory Gay, C.M.

Przełożony Generalny

Informacje dla tych, którzy się zgłaszają :

Jeżeli po odpowiednim czasie rozeznania, czujesz się powołany, aby dobrowolnie podjąć posługę misyjną, proszę o napisanie listu i wysłanie go do Rzymu przed 27 listopada 2009.

Znajomość języka, jest z pewnością ważna, ale nie jest konieczna. Misjonarzom będzie dany czas na naukę języka i kultury. Szczegóły różnią się w zależności od misji, na którą Konfrater jest posyłany.

Mimo, że nie stawiamy granic wieku, ważnym jest, aby kandydat cieszył się dobrym zdrowiem i posiadał pewną zdolność inkulturacji.

Konfratry, którzy zgłaszają się dobrowolnie na misje, muszą o tym poinformować ich wizytatora. Ja ze swej strony także będę rozmawiał z wizytatorem.

Twój list powinien zawierać informacje o Tobie, o twoim doświadczeniu kapłańskim, informacje o twojej znajomości języków i Twojej formacji. List powinien także wyrazić Twoje szczególne zainteresowania, na przykład, na którą misję pragnąłbyś być posłany...

Nawet jeżeli już pisałeś w przeszłości, proszę na nowo napisać. Doświadczenie pokazuje, że Konfratry, którzy nie są chętni dzisiaj mogą nimi być jutro.

Jeżeli nie możesz wyjechać na misje, Twoja udział finansowy może oczywiście wyrazić Twoją gorliwość dla misji. Każdego roku około 15 wybranych Prowincji potrzebuje pomocy materialnej, aby realizować swoją misje i szukając w VSF (Fundusz Solidarności Wincentyńskiej) dotacji na realizację, mikroprojektów, które kosztują 5000 \$. Dotacje mogą być przyznane przez VSO szybko (przez pośrednictwo Kurii) przy minimum formalności papierkowych. VSO informuje o owocach przyznanych dotacji w biuletynie kwartalnym (do wglądu na www.famvin.org/vso). Źródło dotacji dla mikroprojektów wysycha. Wystarczy jeszcze na jeden rok. Ofiary na VSF są jedynym źródłem finansowania dotacji na realizację mikroprojektów.